

๖๘ ปี ทรงเสด็จขึ้นครองราชย์สมบัติ

ประชาชนชาวไทยจำนวนไม่น้อยก็ยังเข้าใจว่าวันที่ ๕ พฤษภาคม หรือวันฉัตรมงคล คือวันที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่ภูมิพลอดุลยเดช ทรงเสด็จขึ้นครองสิริราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์ที่ ๙ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ทั้งนี้เพราะวันที่ ๕ พฤษภาคมเป็นวันที่ราชการประกาศให้เป็นวันหยุดราชการเพื่อรำลึกถึงกาลอันเป็นมิ่งมหามงคลในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ แต่ยังมีเหตุการณ์สำคัญอันเป็นมิ่งมหามงคลก่อนหน้านี้อีกหนึ่งเหตุการณ์คือ วันที่ทรงเสด็จขึ้นครองสิริราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์ไทยเป็นวันแรกคือ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๔๘๘

ผู้เขียนใคร่ขออธิบายให้ท่านได้กรุณาทราบถึงความหมายของการเสด็จขึ้นครองสิริราชสมบัติและพระราชพิธีบรมราชาภิเษกเพื่อความกระจ่างชัด ดังนี้

การเสด็จขึ้นครองสิริราชสมบัติ หมายถึง กาลสำคัญที่พระมหากษัตริย์ขึ้นครองสิริราชสมบัติต่อจากพระมหากษัตริย์พระองค์ก่อน ทั้งนี้เพราะประเทศสยามของค์พระประมุขไม่ได้ ซึ่งเป็นไปตามหลักของความต่อเนื่องในการครองสิริราชสมบัติ ทั้งนี้ หากพระมหากษัตริย์พระองค์ใหม่ยังไม่ทรงบรรลุนิติภาวะ หรือยังไม่เข้าพระราชพิธีบรมราชาภิเษกก็ยังทรงพระนามว่า “สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” และจะยังไม่ใช้หนพภูมิตามเสด็จฉัตรหรือฉัตร ๙ ชั้น อันเป็นเครื่องหมายแห่งความเป็นพระเจ้าแผ่นดิน

พระราชพิธีบรมราชาภิเษก หมายถึง พระราชพิธีในการสถาปนาขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์ เพื่อรับรองฐานะความเป็นประมุขของรัฐอย่างเป็นทางการ ทดั่งจากนั้น จึงทรงพระนามว่า “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว”

ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๔๘๙ ได้บังเกิดเหตุการณ์สำคัญ ๓ ประการ ในพระราชอาณาจักร กล่าวคือ ในเวลาเช้าของวันดังกล่าว พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล เสด็จสวรรคตอย่างกะทันหัน ณ พระที่นั่งบรมพิมาน และในเวลาค่ำของวันเดียวกันนี้ (เวลา ๒๑.๐๐ น.) รัฐบาลเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการด่วน เพื่อแต่งตั้งให้รัฐสภาทราบเรื่องการเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล และสรรหาผู้สืบราชสมบัติ ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติถวายราชสมบัติให้แก่สมเด็จพระอนุชาธิราช เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช ขึ้นสืบราชสมบัติ เป็นสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ต่อไป โดยผู้เขียนได้คัดลอกข้อความบางส่วนของการประชุมสภาในวันนั้นจากรายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๑ - ๑๐ , ๙ มิถุนายน ๒๔๘๘ - ๑๒ สิงหาคม ๒๔๙๐, หน้า ๑-๒ (บางส่วนของ) เพื่อให้ท่านผู้อ่านได้รับทราบถึงเหตุการณ์การประชุมรัฐสภา ดังนี้

“การขึ้นครองราชย์ของ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช โดยความเห็นชอบของรัฐสภา เมื่อ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล เสด็จสวรรคตในวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๙ แล้วในวันเดียวกันนั้นรัฐสภาได้จัดประชุมเพื่อเลือกพระมหากษัตริย์พระองค์ใหม่ตามกฎหมายที่ตราว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พ.ศ.๒๔๖๑ และประกอบด้วยความเห็นชอบของรัฐสภา โดยในการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๑ ระเบียบวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๘๙ ณ พระที่นั่งอานันทสมาคม ฯลฯ การสืบราชสันตติวงศ์ในวาระที่ ๓ ต่อไป การประชุมในระเบียบวาระที่ ๓ รัฐบาลแถลงเรื่องการสืบราชสันตติวงศ์โดยนัยแห่งกฎหมายที่ตราว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ และขอความเห็นชอบของรัฐสภาตามมาตรา ๙ แห่งรัฐธรรมนูญ โดย นายปรี บุษยเกตุ ผู้ตั้งรายการแทน นายกรัฐมนตรี แถลงต่อที่ประชุมรัฐสภาว่า ตามมาตรา ๙ ของรัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติว่าการสืบราชสมบัติให้เป็นไปโดยนัยแห่งกฎหมายที่ตราว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ ซึ่งตรงกับ มาตรา ๙ ข้อ ๘ โดยนายนายปรีได้กล่าวถึงกฎหมายที่ตราว่าดังกล่าวให้สมาชิกฟังว่า “ข้อ ๘ ถึงแม้ว่าสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไร่พระราชโอรสและพระราชธิดา ท่านก็ให้อับเฉย สมเด็จพระอนุชาที่ร่วมพระราชชนนีพระองค์ที่มีพระชนมายุถัดลงมาจากพระองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงนารงราชย์สืบราชสันตติวงศ์ “ เมื่อมีความชัดเจนเช่นนี้ “รัฐบาลจึงเห็นว่า

ผู้ที่สมควรจะสืบราชสันตติวงศ์คือควร ได้แก่ สมเด็จพระเจ้าหน่อกษัตริย์ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงขอเสนอและขอความ เห็นชอบจาก รัฐสภาตามมาตรา ๙ ของ รัฐธรรมนูญต่อไป

ประธานรัฐสภาซึ่งขอมติจากที่ประชุม รัฐสภาว่า “ข้าพเจ้าขอความเห็นของรัฐสภา ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย ขอได้โปรดยืนยัน” พลปรภกฏว่า “สมาชิกรัฐสภาพร้อมเพรียงกัน” เป็นอันว่ารัฐสภาลงมติให้สมเด็จพระเจ้า หน่อกษัตริย์ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช ขึ้นครอง ราชย์สืบราชสันตติวงศ์เป็นพระมหากษัตริย์ สืบต่อจากพระเชษฐาธิราช

โดย “มีผู้เห็นชอบเป็นเอกฉันท์” จากนั้นนายปรีดี พนมยงค์ นายกรัฐมนตรี จึงขอให้สมาชิกรัฐสภาถวายพระพรชัยขอให้ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอภยางรองพระเจริญ โดย “ที่ประชุมได้ยืนยัน ๓ ครั้ง” ต่อมาประธาน รัฐสภาแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ว่า ตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๔๘๙ กำหนดให้สมาชิกพฤษภาภิรมย์มีอายุสูงสุด ๓ คน เป็นคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ชั่วคราว ซึ่งประกอบด้วย พระสุธรรมวิมลฉัย เจ้าคุณธรรมาธิบดี และนายสงวน อภัยธรรมะ มีอายุสูงตามลำดับ และให้ทั้งสามยืนยันแสดง ตัดต่อที่ประชุมรัฐสภา

แต่เนื่องจากในเวลาตั้งเกล้า ๑๑๓ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอภยางรองยังมีบรรดาคณา ภิบาล กอปรกับยังทรงมีพระราชกิจด้าน การศึกษา จึงทรงอำนวยการบริหารงานไทย เสด็จพระราชดำเนินไปศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ทรงเปลี่ยนสาขาวิชาที่ทรงศึกษาจาก วิศวกรรมศาสตร์ ไปเป็นนิติศาสตร์ และ รัฐศาสตร์ ซึ่งจำเป็นสำหรับตำแหน่งประมุขของ ประเทศ

หลังจากทรงสำเร็จการศึกษาจึง ได้ เสด็จนิวัติพระนครในเดือนมีนาคม ๒๔๙๓ ซึ่ง ในเวลาว่างทรงบรรดาคณาภิบาลแล้ว รัฐบาล ไทยจึงได้จัดให้มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขึ้นใน วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ ซึ่งเป็นที่มาของ วันฉัตรมงคล

๓๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑ ๖๘ ปี แห่งการครอง ธิราชสมบัติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ แต่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอด พระองค์ มิได้เคยทรงละเลยต่อการเสด็จเสด็จดูแลทุกข์ สุขของราษฎร มีเคยทรงดูตาดูกับความต้องการ ยากเดือดร้อนของประชาชน ไม่เคยทรง ว่างเว้นจากการคิดค้นหาหนทางปฏิบัติและ วิธีการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของราษฎร ของพระองค์ ทั้งนี้เพราะพระองค์ทรงมีพระ

ราชบัณฑิตยสถานที่จะสร้างนำให้ราษฎรได้รับประโยชน์สุขเสมอมา ซึ่งพระราชดำริที่ทรงดำริที่ทรงตรัสอยู่เสมอว่า **ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความขาดแคลนของราษฎร** จึงทรงแสวงหาวิธีการทุกประการเพื่อต่อสู้กับความทุกข์ยากอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ประชาชนของพระองค์ชนะความขาดแคลนให้ได้ ที่สำคัญอีกประการหนึ่งทรงปฏิบัติพระองค์ให้เป็นแบบอย่างของผู้นำที่มุ่งมั่นทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมตลอดมาทั้งยัง ทรงสอน ทรงสาธิต ให้ราษฎรเห็นวิธีการอันประเสริฐในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อความอยู่ดีมีสุขดังจะเห็นได้จากหลักการดำเนินชีวิตที่ถูกตั้งเหมาะสมที่สุดโดยพระบรมราโชวาทในเรื่อง “**พออยู่ พอกิน**” และให้จัดการกับเศรษฐกิจในรูปแบบ “**เศรษฐกิจพอเพียง**” อีกทั้งยังทรงสอนคุณธรรมและหลักการดำเนินชีวิตด้วยการทรงเป็นแบบอย่างด้วยพระองค์เอง และทรงพระราชทานจรรยาบรรณต่างๆ เช่น คุณธรรม ๘

ประการในการรักษาความสัตย์ ความจริง การรู้จักข่มใจ การรู้จักอดทน อดกลั้นและอดออม และการรู้จักละวางความชั่วร้ายสอนให้รู้จักสามัคคี รู้จักใช้เหตุผล รู้ดำรงความเพียร และอีกนานัปการที่พระราชทานเพื่อพัฒนาคุณภาพจิตใจให้เจริญขึ้นและหยั่งรากลึกในจิตใจพลานุภาพของพระองค์

และในโอกาสที่จะบรรจบถึงกาลอันเป็นมงคลมหามงคล ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ และเป็นโอกาสที่บรรจบครบรอบ ๖๘ ปี แห่งการครองสิริราชย์สมบัติขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ผู้เขียนใคร่ขอเรียนเชิญมรดกมหาชนบทของไทยที่อันท้าทายที่อยู่ในประเทศและทั่วโลกมาร่วมกันบำเพ็ญกรณียกิจอันประกอบไปด้วยความดีทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ ถวายเป็นพระราชกุศลอันอมเกลาถวายเป็นพรชัยขอให้องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล อดุลยเดชทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

